

ÍTRÓTTAR sosialurin

Sigið okkum frá,
tá okkurt hendir
innan ítróttin...

Tlf. 11820

Myndir á Svangaskarði:
Kalmar Lindenskov
og Áki Hermansen

Kring landsdystin:

Skotar oyðslaðu við pengum og týskarin helt við Føroyum

Teistin legði hurrandi frá bryggju, smábátar fóru sum í grind grøvandi suður ímóti Hoyvíkshólmi til Havnar, og sólin gjørdi eina seinastu roynd at sleppa heilt leys av skýggjunum yvir Tanga-firði – uttan at tað eydnaðist.

Tað var sjónin, ið møtti síðstu áskoðarunum á Svangaskarði klokkan tíggu minuttir í hálgum tíggu mikukvöldið, tá landsliðið aftur hevði verið í europeiskum eldi og bitði frá sær sum ein maður.

– Í fatta var gott, staðfesti ein av okkara fremstu fót-bóltsvenjarum, og fáu orð hansara mundu umbøða tað, tey flestu hildu um enn ein landsdyst við nógvum vindi og kulda – men til tíðir

eisini frálíkum undirhaldi.

Av pressubonkinum, har álvarsamir skotskir tíðindamenn næstan ikki høvdu stundir at hyggja at dystinum, sum teir klimpraðu á teldur og rapporteraðu heim gjøgnum máltráðin, sást lítlið til, at Skotland var nakað serliga »brave«.

Tað mesta av seinna hálvleiki lógu teir á egnari hálvu, sjónliga kroystir av áganginum frá okkara monnum, og tá skotska verjan tíverri ikki stútaði bóltin í egið mál, leyp ein skotskur tíðindamaður so langt uppfrá, at ongin ivi kundi vera um, at hann helt við Føroyum.

Tað gjørdi hann eisini, vísti tað seg, men hann var ikki skoti. Hann var týskari,

og hansara innligasta ynski var, at føroyska liðið gjørdi ein vørr, sum vildi nakað í europeiskum vavi, tí so var søgan í pottinum, og Sud-deutsche Zeitung hevði okkurt heilt øðrvísi at fortelja sínum lesarum úr Atlantshavi.

Sensationina fekk hann ikki, men yvirskriftin í Sud-deutsche Zeitung í gjár var heilt positiv, ljóðar av Ferðaræðnum, sum veit at siga, at týskarin eitur Peter Linden, og at ørindi hansara her eru at skriva eina greinarøð um Føroyar.

Alt ov berir

Eygleiðingarnar hjá Peter Linden munnu fara at vera nøkulunda neyvar – ið hvussu er neyvari enn tær,

sum nakrir hundrað nokkso fullir menn í kilti hava gjørt sær seinastu dagarnar.

Teir hava rættliga sett dám á, vita bæði taxa-sjaførar og matstovueigarar í Havn at siga, og soleiðis ganga søgur nú um, at tað er púra satt, at einastu menn í verðini, ið eru beinleiðis ernir av at ganga í kjóla, eru heilt berir innanundir – ið hvussu er alt ov berir til hetta veðrið, vit hava, tá landsdystir eru.

– Og ikki bara tað. Fleiri hýrsvognsførarar hava prógvað, at skotar yvirhøvur ikki eru so girigir, sum seigilvaðar skørur hava pástaðið í ómunnligar tíðir. Tað hevur nevniliga ikki trótið við drykkjupengum hesar seinastu dag-

arnar, og mikukvöldið vóru fleiri skotskir áskoðarar, ið lótu meir enn hundrað krónur frá sær – oman á vanliga taxagjaldið!

So er handan mytan farin í ommu sína, og tað skulu skotsku viðhaldsmenninir eiga, at teir royndu sum rættir bretar til fótballt at gera vart við seg, meðan dysturin var, og viðhvørt áttu teirra róp munin, hóast skotska kolonin rúgvaði lítið upp á langsiðuni.

Betri við BP

Nakrir aðrir fremmandir gestir, sum ikki vóru so mælskir, vóru seks stjórar frá oljufelagnum British Petroleum, ið komu inn á Svangaskarð við Norðlýsinum. Teir hava lutikið á

ymsum fundum við oljufyrising og vinnulív seinastu dagarnar.

Um BP-menninir hava lovað nakað spennandi, fer ivaleyst at koma fram á øðrum stað, men eitt lítið sindur hevur vitjanin longu kastað av sær.

Baksiðan á dystarskránni var prýdd við snotiligari lýsing, ið segði: »Altogether better with BP«, og í FSF siga teir, at lýsingin fer at geva nøkur oyru.

Innrásirnar eru altso so mangar í hesum døgum, og tað skulu VIP-ararnir eiga, at teir sita ikki so nógv betur enn nakar annar, tí er tað kalt, so er tað kalt, og tað var sjónligt – eisini á teimum finu plássunum.

uni